

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ. (γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτοι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{4}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{4}$

Ἀπολυτίκια.

Τὸ προεόρτιον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ε τοι μα ζβ Βη θλε εμ η νοι κτε πα σιν η Ε

δεμ⁶ εν τρε πι ζϝ Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
ης^Δ εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
ε ε νϝ⁶ Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
στηρ^Δ ε δει χθη νο η τως^Δ ε νω το θει ον φυ τον⁶
εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν⁶ ου χι δε ως ο
Α δαμ τεθ νη ξω με θα⁶ Χρι στος γεν να ται την πριν πε
σϝ ϝ σαν^{Ζ'} α να στη σω νει κο ο ο να⁶

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Την πολυθauμαστον Κρητην τιμη ησωμεν
 την εξανθησασαν ανθητατι ιμια τς μαρ
 γαριτας τς Χριστς Μαρτυρων τς ακρεμο ονας
 δεκαγαρ υπαρχοντε ες αριθμωοιμακα αρι
 οι δυναμιν μυριοπλον των δαιμονων κατη
 σχυναν διοκαι τς στεφανς εδεξαντο
 Μαρτυρες Χριστς οι καρτεροοψυχοι

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ προεόρτιον.

Ἰσχυος ὁ Δις -Θεός

Ε
τοι μα ζβ Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
δεμ ευ τρε πι ζβ Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
ης εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
ε ε νβ Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
στηρ ε δει χθη νο η τως ε νω το θει ον φυ τον
εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο
Α δαμ τεθ νη ξω με θα Χρι στος γεν να ται την πριν πε
σθ β σαν α να στη σω νει κο ο ο ο να α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος ἈϋϚ Κε ϝ

Β ἡθ λε εμ ε τοι μα ζα τα προς υ παν τη σιν ^u της
 Παρ θε να Μα ρι ας και Θε ο μη το ρος ^u ι δα γαρ ερ
 χε ται προς σε εμ βρυ ον φε ρα ^{ν'} σα ^u τον συ να ναρχον
 Πα τρι και τω Πνευ μα τι α ει ^u Χρι στον ον εν τω Σπη

λαι ω γε ννη σει και με τα το ο κον Παρ θε νος πα α
 λιν ο φθη σε ε ται

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή. Ἦχος Βου - θ

Ε κ της Περ σι ι δος βα σι λεις χρυ σο ον
 σμυ υ υρ να αν και λι βα νον τω κυ η θεν τι Βα σι
 λει και Θε ω προ ση ξαν πα λαι η μεις δε νυν προ
 ε ορ τα ζον τες αυ τῃ την Γεν νη σιν ευ σε βο
 φρο νως εκ ψυ χης πι στιν ελ πι δα α Α γα πην προ
 σφε ρω μεν αυ τω την Παρ θε νο ον υ μνη ντες

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
κατὰ Ἀλφάβητον. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ῥχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ῥτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥναρχος ὢν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος σαρκί· τούτου τὰ Γενέθλια προεορτάσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὅμμασι πρὸς πόλιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν Ἀγνὴν· ἧς τὸν τόκον πόρρωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γνόντες σε Βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου, οἱ βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ, μετὰ δώρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνῆσαί σε.

Ἔτερος Κανὼν Προεόρτιος.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης μέγας ἡμῖν, ἀνατέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός· οἱ ἐν σκότει ἄσωμεν αὐτῷ, αὐγαζόμενοι παιδρῶς ταῖς τούτου λάμπεσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ τῶν Ἐθνῶν προσδοκία ὁ Βασιλεύς, τῆς εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἐλεῖν. Ὑπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεὲμ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χριστοῦ· ἡ Ἀμνὰς ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν καὶ Λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἀγνὴν τοῦ Δεσπότη Περιστεράν, τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς τῶν ὅλων τέξασαν Θεόν, μακαρίζομεν πιστῶς, θεομακάριστε.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς ἁγίους Μάρτυρας, τῇ ἁμωμῇτῳ πίστει, καὶ τούτους ὀπλίσαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτούς, τῆς ἀγάπης ἐνώσαντι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἠλίου, ὡς ἐξ Ἑώας λάμπαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγῆσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἑορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμη τῆς αὐτῶν τελευτῆς, παιδρῶς προσενέγκαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς σμύρναν τὰ αἵματα, χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς λίβανον τὰ πνεύματα, θυσίαν

προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνίνος ἅμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὐπορος, Ἀγαθόπους Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανός, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλειάδης ὁ σύναθλος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἡ ὑπὲρ νοῦν οὐσία, ἀμέριστος τρισὶν Ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἀπλῶς ἀδιαιρέτως. Τριάς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονάς, ἀπλῇ καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἑδὲμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἐτοιμάζεται, καὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστῃ. Μάγοι εὐτρεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Προεόρτιος. Ἦχος β΄.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρά, ἠχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔρχη καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζόφου ἐξαιρούμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστός, προέρχεται σαρκί, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Ἔτερος. Ἦχος πλ. β΄.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ λόγῳ τείνας οὐρανόν, ὑπεισέρχῃ Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγχνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς· Ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἕτερος πρὸς αὐτόν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδόν, ἐπιστήμης, τοῖς βροτοῖς ἐνούμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβὶμ· καὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλόανθρωπε;

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προεῖδεν Ὁρος σέ ποτε, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμούς, λεπτύνας καὶ καθελὼν, τῶν εἰδώλων, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἀγίων. ᾠχος γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλητικὸν παγκράτιον οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαλαίσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουνσι τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας Κύριε τοὺς Ἁγίους, ἐνεγκεῖν ἀφόβως τὰς ἀλγηδόνας, ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες ἀσιγήτως· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος, ἡ Τριάς καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τῆς Τριάδος ἓνα ἐν τῇ γαστρὶ σου, δεξαμένη ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

Ὁ Εἰρμός.

Σίμωνος Καρᾶ. Παραλλαγή ἐκ τοῦ Μπαλασίου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου. ᾠχος Γα ϝ

Ε στε ρε ω θη ^u₉ η καρ δι ι α μ8 εν Κυ ρι
ι ω ^π₉ υ ψω θη κε ρας μ8 ε εν Θε ω ω ω μ8 ^π₉
ε πλα τυν θη επ εχ θ888 μ8 το στο μα μ8 8 8 ^ζ₂₂

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροί, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες στερρόως, ἐτροπώσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἐορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμφας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρεπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός τῆς ς' ᾠδῆς.

Ἦχος Γα ϕ

Τ ῆς Κρήτης οἱ λαμπροί, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες
στερρόως, ἐτροπώσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ
νομίμως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην,
ἐορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.
Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὅμοιον.
Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεύς,
τὸν ἀστέρα προπέμφας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν·
ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται ἐκ
τῆς Παρθένου ἀτρεπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐωσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις,
προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, * ὃν ἡ
Παρθένος, ἀσπύρως ἐκύησεν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες οἱ ὀπλῖται, χορείαν ἡγείραν φαιδρὰν κατὰ τοῦ Βελίαρ· καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν κατέρραξαν, ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον· ὅθεν δαδουχοῦσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες ὑπάρχοντες τοῦ νοητοῦ Ἡλίου· ἀστὴρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὁδηγῶν ἐν Βηθλεέμ, πόλει Ἰούδα· οὗτοι δὲ ἡμῖν κηρύττουσιν ἐν βασάνοις, * ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων, ἦτοι· Γελασίου, Εὐνικιανοῦ, Εὐπόρου, Θεοδούλου καὶ Σατορνίνου (ἐκ Γορτύνης), Εὐαρέστου καὶ Πομπίου (ἐξ Ἡρακλείου), Ἀγαθόποδος (ἐξ Ἐπινείου Πανόρμου), Βασιλείδου (ἐκ Κυδωνίας) καὶ Ζωτικοῦ (ἐκ Κνωσσοῦ).

Στίχ. Τοῦ Ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,
Εἰσηλλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Οὔτοι ἠθλησαν ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κρήτης, οὐκ ἐκ μιᾶς πόλεως ὄντες, ἀλλ' ἐκ διαφόρων τῆς χώρας μερῶν· ἀπὸ γὰρ μητροπόλεως Γορτύνης πέντε, Θεόδουλος, Σατορνίνος, Εὐπορος, Γελάσιος καὶ Εὐνικιανός· ἀπὸ δὲ Κνωσοῦ Ζωτικός· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπινείου Πανόρμου Ἀγαθόπους· ἐκ δὲ Κυδωνίας Βασιλείδης· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου Εὐαρέστός τε καὶ Πόμπιος. Οὗτοι παρὰ τῶν ἀπίστων τῷ τῆς Νήσου ἄρχοντι παρεδόθησαν· ὁ δὲ τῷ δημίῳ ἐπέτρεψε κατὰ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων περιάγειν αὐτούς, καὶ μὴ θύοντας, παντοίως αἰκίζεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ τριάκοντα ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ὕβριστῶν ἐλαυνόμενοι καὶ παιζόμενοι καὶ κατὰ γῆς ἐν κοπρίαις ἐλκόμενοι, ὕστερον, προκαθίσαντος τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἀνένδοτον εἶχον τὸ φρόνημα καὶ τοὶ τυπτόμενοι καὶ λιθολευστούμενοι καὶ κολαφιζόμενοι καὶ ἐμπτυόμενοι, ἀσφαλῶς ἐμμένοντες ἦσαν εἰς τὸ φρόνημα, στρεβλωθέντες καὶ δειναῖς ἐτέραις βασάνοις ἐξετασθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου, πλησίον τῶν Πλακιδίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Στίχ. Ὦντως ὁ Παῦλος κατὰ Παῦλον ἦν φέρων,
Τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα τῇ σαρκὶ ξένως.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος περιβόητος ταῖς ἀρεταῖς γέγονεν, ὥς τε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς φθάσαι Λικινίου, τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλεύοντος, τὰ κατ' αὐτόν. Καὶ ἐπεὶ ἐπέστησαν οἱ ἀποσταλέντες παραστῆσαι τὸν Ἅγιον τῷ τοῦ βασιλέως βήματι, πρῶτον μὲν ἀπειλαῖς ἐπειρῶντο αὐτὸν καταπτῆσαι, ἔπειτα δὲ καὶ ποιναῖς. Ὡς δὲ καὶ τύπτειν ἤρξαντο, ἐξεπλάγησαν ἅπαντες ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ τούτου ὑπομονῇ· ὅθεν καὶ μᾶζαν σιδηρᾶν ἐκπυρώσαντες, λαβὼν ὁ χαλκεύς, ἐνέθηκε τῇ παλάμῃ τοῦ Ἁγίου· καὶ ἄνω

ταύτης τὴν ἑτέραν αὐτοῦ παλάμην· καὶ σφίγξας αὐτάς, κατέδρασε, ἕως οὗ ὁ σίδηρος ἐψυχράνθη. Τούτου δὲ γενομένου, τὰ κινητικὰ τῶν ἄρθρων νεῦρα συσταλέντα, ἔμειναν νεκρὰ καὶ ἀκίνητα. Τότε περιορίσαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ Φρούριον, κατὰ κλειστον πεποιηκότες.

Ἐλθόντος δὲ τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ Ῥώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, πάντες οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς ἀπελύοντο, καὶ τὰ ἴδια ἕκαστος ἀπελάμβανε· τότε καὶ οὗτος ἀπολυθείς, κατέλαβε τὸν θρόνον αὐτοῦ, διαλάμπων ὡς καὶ πρότερον.

Συνῆλθε δὲ καὶ οὗτος μετὰ τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων, εἷς ὢν καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, πάντων τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα ἐν τοῖς σώμασι βασταζόντων, καὶ τούτοις ὠραϊζομένων καὶ ὑποδεικνυόντων ἀλλήλοις, ὁ μὲν, χεῖρα κεκομμένην, ὁ δέ, ὦτα, ἄλλος δέ, ῥίνα, ἕτερος, ὀφθαλμόν, ἄλλος ἄλλο ἀφηρημένον μέλος· οἱ δέ, τηλώματα βουνύρων, ἢ ῥοπάλων, καὶ συνθλάσματα καὶ καυτῆρας τινὰς τοῦ σώματος, ἃς βασανιζόμενοι ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπέστησαν. Τότε καὶ ὁ μακάριος οὗτος Παῦλος οὐκ ἄμοιρος τούτων ἐτύγχανεν· εἶχε γὰρ καὶ αὐτὸς ῥοπάλων συνθλάσματα, καὶ τὰς ἁγίας χεῖρας σιδηροκαύστους καὶ ἀνενεργήτους.

Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντες διὰ τὸν δυσσεβῆ Ἄρειον συνηθροίσθησαν, θείᾳ ψήφῳ τοῦτον καταβαλόντες καὶ ἀναθεματίσαντες, συνῆλθον μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὁ δὲ μακάριος βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἰδίαις χερσὶ κρατῶν τὰς χεῖρας τούτου τοῦ μακαρίου Παύλου, καὶ καταφιλῶν καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπιτιθεὶς καὶ τοῖς λοιποῖς μέλεσιν, ἐπεφώνει· Τὰς διὰ Χριστόν μου χεῖρας νεκρὰς καὶ ἀκινήτους γεγонуίαις, κατασπάζεσθαι οὐ κορέννυμαι. Εἴθ' οὕτω τὸν θρόνον αὐτοῦ καταλαβὼν ὁ μακάριος οὗτος, καὶ χρόνους τινὰς ἐκεῖσε διατρίψας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας. (537)

Στίχ. Ἐγκαινίοις καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις,

Τιμῶ καλῶν, κάλλιστε, γῆς Ναῶν ὅλων.

Ἐτετέθησαν δὲ ταῦτα ἐπὶ βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, τοῦ εὐσεβεστάτου Αὐγούστου τὸ πρῶτον μὲν κατὰ τὴν 27ην τοῦ μηνὸς ἐν ἔτει 537 ἐπὶ πατριαρχείας τοῦ ἐν ἁγίοις Μητᾶ Κωνσταντινουπόλεως, τὸ δεύτερον δέ, μετὰ ἀναγκαίαν ἀνακαίνισιν, κατὰ τὴν 24ην τοῦ μηνὸς ἐν ἔτει 563 ἐπὶ πατριαρχείας τοῦ ἐν ἁγίοις Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως. Μετετέθη ὅμως ἡ μνημόνευσις σήμερον, ἵνα μὴ ἀκουσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίαις ἕτερόν τι, πλὴν τοῦ μεγίστου γεγονότος τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως. Ἡ δὲ ἀκολουθία ὠρίσθη νὰ ψάλλεται ἔτι ἐνωρίτερον, κατὰ τὴν 9ην τοῦ μηνὸς τούτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ φωτιστοῦ καὶ ἱεροκέρυκος Βουλγαρίας.

Στίχ. Τὴν Βουλγαρίαν γῆν ἅπασαν, παμμάκαρ,

Ναοὺμ λόγοις σοῖς καὶ θαύμασι λαμπρύνεις.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σχίνων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ ἂν λαθοίμην οὐδὲ σοῦ, Μάρτυς Σχίνων,

Σοῦ μὴ λαθόντος ὡς ἀπετμήθης κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Χρυσογόνου, ἐπάρχου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐπαρχος ὢν ἐν γῇ, ἀλλ' ἐν Σιών ἄνω,
Χρυσόγονε, πέλεις εὐτυχῆς πολίτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀσκητοῦ Νήφωνος, Ἐπισκόπου Κωνσταντιανῆς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νήφει διῆλθε καὶ νηστεία τὸν βίον,
Ὁ θεῖος Νήφων καὶ τῷ Χριστῷ παρέστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἐνδοξος Μάρτυς Δαβίδ ἐκ Ντβὶν τῆς Ἀρμενίας, σταυρῷ προσηλωθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Εἰς φῶς ἐλθὼν ἐκ πλάνης, Δαβίδ, πατρώας,
Σταυρῷ ἠνέχθης ὡς δῶρον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, τοῦ ἐν Νόβγκοροντ τῆς Ῥωσίας.

Στίχ. Ναὸς ἔμψυχος, Θεόκτιστε, ἐφάνης,
Θυμῶν Νόβγκοροντ ἐν ἀρεταῖς βίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ᾠδῆς.

Ἦχος Γα ϝ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φλο γι τοῖς Παισι ι των Εβ ραι αι ων συ γ κα
τα βαν τα θε ῖ κη η δυ νασ τει ει α και ο φθε
ντα Κυ ρι ον Ι ε ρεις ε ευ λο γει τε και υ πε
ρυ ψα ς τε εις παντας τς ς αι ω ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Γα ϝ

1

Με γα λυ νει η ψυ χη μὲ τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μὲ ε πι τω Θε ω ω
τω Σω ω τη ρι ι μὲ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβι μ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δλ ησαν τς ι δου γαρ α πο τς νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβι μ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

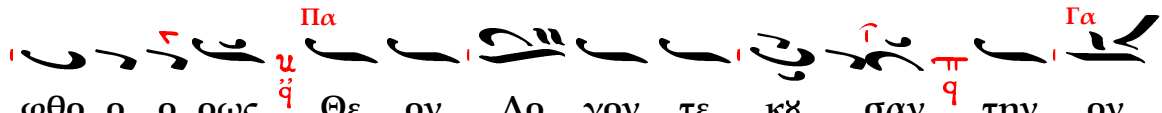
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

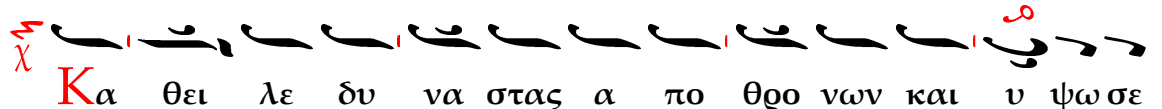
4

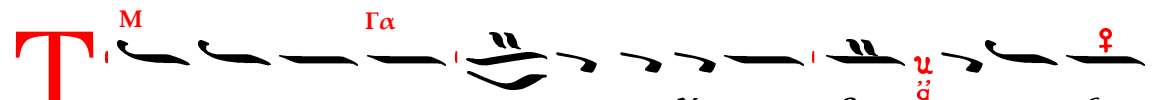
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κα αρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

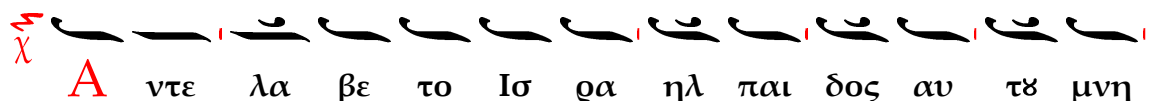

 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
 τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
 και πλς τς τας ε ξα πε στειλε κε νς

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
 σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς τς πα
 τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς
 ε ως αι ω ω νος

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

Ἦχος Γα ϕ

Σ ε την α θα να τον πη γην την δι Α γι ι
 ων ι α μα α τα των αν θρω ωπων τω γε νει πα ρε
 χς σαν α ει με γα λυ νο μεν ο τι σω ζεις τα ψυ
 χα ας η η μων

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Γα ϕ

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
 σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρισ τον και πα
 να μω μμη τον και Μη τε ρα τς Θε ο η η μων την
 τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο ο
 ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Σ υν Θε ο δα δ λω στε ε ψω μεν Ζω τι
κον Α α γα θο ο πδν και Σα τορ νι ι νον Πο ομ
πι ον α μα Ευ νι κι α νω τον εν δο ξον Βα σι
λει ει δην Ευ πο ρον τε ε τον θει ει ον και τον
κλει νον Γε λα α σι ον και Ε ευ α ρε εσ τον υ υμ
νοις χαρ μο νι κω ω ω ω ως ταις πρε σβει αις τδ
των ο πω ως ρυ σθω ω μεν πται σμα των και στε
φθει ει η μεν προς Χρι ι στδ τδ δ Σω τη η ρος

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ο ι α ρε τη ην α σκη η σαν τες και νε
κρω σαι αι τα πα α θη εν εγ κρα τει ει α σπε ευ
σαν τες ως πε ερ τρι υ υ λον δω ω ρον με τα Ποι με

νω ων και Μα α γων ^Δπρα ξιν ε παι αι ν8 με ε νην ^θ
 και θε ω ρι αν ε ευ στο χον ^Δνυν προ σα ξω ω
 μεν πι ι σται τω εν σα ρ κι ι ι ι ι ^Δγεν νη θη
 ναι η κο ντι ε εκ Πα ρ θε ε ν8 ^θΘε ω τω
 ευ δο κη η σα ντι ^Δτην η η μων σω ω τη ρι ι
 αν ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ^ΔΔι-θ.

^{Δι}**Π** α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει
 ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε
 αυ τον εν τοι οις υ ψιστοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω ^θ
^{Δι}**Α** ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ του αι
 νει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι
 πρε πει υ μνος τω Θε ω ^θ

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.
 Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Αἱ Ἀγγελικαί. Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το υ ψοστης με γα λω συ νησαν τ8

Το προ ο ρι σθεν τω Πα τρι προ των αι ω νων

και προ κη ρυ χθεν τοις Προ φη ταις επ ε σχα των Μυ

στη ρι ο ον ε φα νη και Θε ος ε εν ην θρωπη σε σαρ

κα προσ λα βων εκ τη ης Παρ θε ν8 κτι ζε ται ο Α κτι

στο ος β8 λη σει ο Ων γι νε ται ο Βα σι λε ευσ

τ8 Ισ ρα ηλ Χρι στος πα ρα γι νε ε ται

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ω και αι κι θα ρα

Υμνω σε Βα σι λευ τον σπαρ γα νοις ει λη θεν

τα λυ εις γαρ σει ρας των ε μων πα ρα πτω μα των

και δο ξη α α κη ρα τω και αφθαρτω ω τι μη σας με

ο λοντω Πα τρι προσω ω κει ω σω δη μι 8ρ γων και α

α να πλα των δι ο κρα ζο μεν ο Βα σι λε ευσ τ8

Ισ ρα ηλ Χρι στος πα ρα γι νε ε ται

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαις και αι ορ γα νω

Φ ως το εκ Φω τος προ ῖ ον και εκ Παρ θε νῃ

λαμ ψαν τοις εν γη δι Α στε ρος κα τι δον τες οι

α στρο λο ο γοι Μα γοι Περ σι κον α α πε τι θεν το σκο

τος και α στρο ω αν πα α σαν πλαν ην και εν χα ρα τω γε εν

νη θεν τι Θε ω ε ψα λλον Ευ λο γη με ε νος ο

τεχ θεις Θε ος η μων δο ξα α σοι

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἁλαλαγμοῦ. πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον

Κυ ρι ον

Χ λο ην εμ μα νως των Νη πι ων εκ θε ρι ζει

υ πο των σο φων εμ παι χθεις Η ρω δης Μα γων και

χει ρα μι ι αι φο νον κα τα σθ ς αι ρεινω ε το και

ε πι δη μεις τοις Αι αι γν πτι οις σκο τος το βα θυ τα το

ον δι ω κων μεθ ων ψαλλομεν Ευ λο γη με ε νος
ο τεχ θεις Θε ος η μων δο ξα α σοι

Δόξα, ὁμοιον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ψ αλ λων ο και νος Ισ ρα ηλ το κε νον α α
σμα α δων την ω δην την 8 ρα νι ον ε κει νην
ευ φρανθη τι ι και τερ π8 και α γαλ λ8 8 και χορευ ε
α γε δη φαι δρωσ τας Ε ε ορ τας σ8 ο εκ Θαι μαν Θε
ος σαρ κι ι ε φα νη αυ τος μελ λει δε εν Ι ορ
δα α ν8 ταις ρο αις ως αν θρω πος λ8 σε ε
σθαι

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ω φθησε πι γης και βρο τοις συν α νεστρα φης
Και σα ρος θε σμοις συν τοις δ8 λοις α πε γρα φης ε

πλασθης 8 εκ ε τραπης α ναλ λοι ω ω τος ε μει νας
 ο λοςων Θε ος καν ε ε σαρκω θης δο ξα τη ση οι κο
 ο νο μι α τι μη αι νε σις με γα λο πρε ε πει α
 και νυν και εις τας αι αι ω ω νας α μη η ην

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα, * Κύριε, ἐλέησόν με, * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, * ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλάνθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἡ γῆ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, κάθοδον εὐφραίνεται. Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν, Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Ἀστέρος. Ἄγγελοι δοξάζουσι· Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι. Φάτνη εἰσδέχεται, ὥς περ θρόνος με πυρίμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. (Ἀββ. γ' 3)

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἤλθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Υἱέ μου ἄναρχε, Πατρὸς προανάρχου, ἀπόρρητον Γέννημα· πλουτίσαι γὰρ προείλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ ἦν περίκεισαι. Ἀνυμνῶ σου, Κύριε τὸ εὖσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. (Ἀββ. γ' 1)

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἤλθον τὸν πόνον γάρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ Ἀδὰμ ὃν ἔπαθε, κακίστη συμβουλία τοῦ ὄφρεως, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα. Τῶν Ἀγίων. Τοῦ Στουδίτου.

ᾠχος Γα ϕ

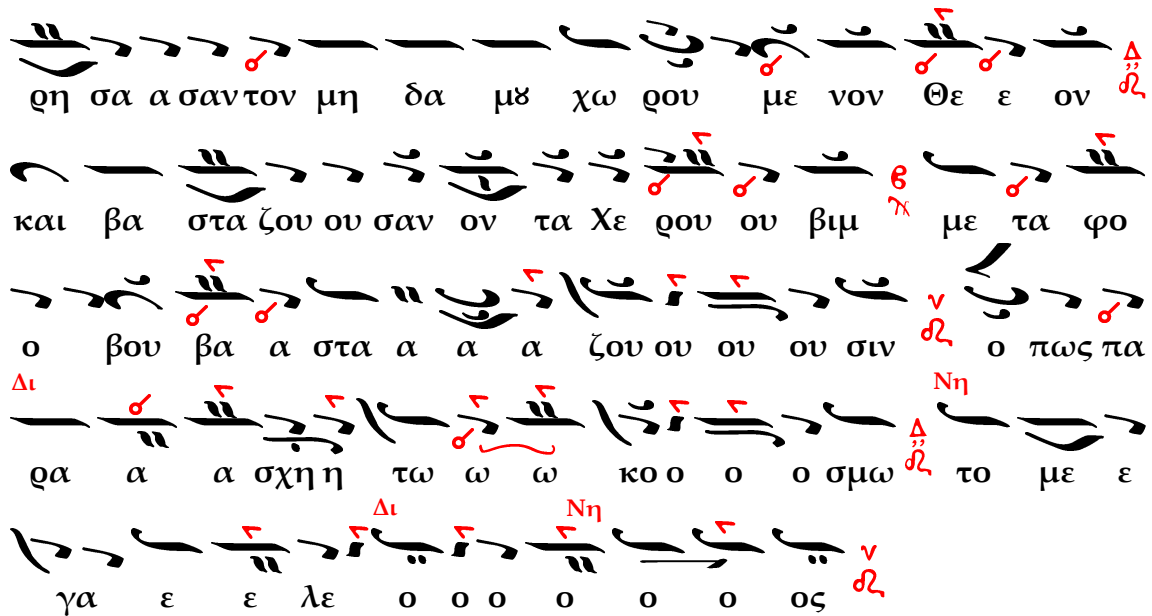

ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Γ^{Νη} εν ναι αι οι οι Μαρ τυ υ ρε ε ες α λη θει ει
 Κε ει ει ας υ μας ου βι ι ι α α τυ υ υ ρα
 αν νι ι ι κη ου θω πει α Α πα τη η λη
 ου με λω ω ω ων ε εκ κο ο ο παι ου δε θα
 να τς α πει ει λαι της προς το Θει ει ει ο ο ο
 ο ον α α γα α α πης χω ρι ι ι σαι δε ε δυ υ νη η
 ην ται αι δι ο παρ ρη σι αν ε χο ον τες προς
 Χαριστον το ον ε ε πι πα α αν τω ων Θε ε ο ον τα
 αυ την α μοι βην τω ων αλ γει νω ω ω ων βα α
 σα α α νων αι τη η η η η η σα α
 α αι τη η σα α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε πα α α ρα Χρι ι στς λα βειν ευ χαις
 υ υ μων και αι το με γα ε ε ε ε ε
 ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κ αὶ νῦ νῦ καὶ α α εὶ καὶ εἰς τὰς αὶ αὶ ὦ
ὦ ὦ νὰς των αὶ ὦ ὦ ὦ ὦ νῶ ὦν α α α μην
Ε^{Νη} ν Βῆ λε ἐμ γεν νὰ ται ο τοῦ παν το ο ὅς
Ποι οὖ οὖ τῆς καὶ τὴν Ε δεμ α α νοὶ οὖ οὖ γει ο
προ αὶ ὦ νων Βα α α α σὶ ι ι ι λευς ἡ φλο γι
ι νῆ ἡ ρομ φαὶ αὶ αὶ α τὰ νῶ ὦ τὰ δι ι ι
δῶ ὦ ὦ σιν το με σο τοὶ οὖ χον του φρα γμου δι α
λε ε ε ε λυ υ υ υ ται αὶ οὖ ρα νι ι αὶ Δυ υ
να α α μεις συν τοὶς ἐ πι γῆς α να α μι ι ι ι
γνυ υ υ νῦν ται Ἀγ γε ε λοι συν τοὶς α αν θρω ὦ ὦ
ποὶς κρα ται αν πα νῆ γυ ρι ιν συ υγ κρο ο
του οὖ οὖ οὖ σιν οὖ κα θα ροι τω κα θα ρω ὦ προσ ε
νε χθε ε ε εν τες ἰ δω μεν τὴν Παρ θε ε ε ε
νον ὡς θρο νο ον δο ο ο ξῆς Χε ρου βι ι κον χῶ ὦ

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.
Τὸ προεόρτιον.

Ἦχος ᾠδὴ Δι' -Θ

Ε τοι μα ζῷ Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
δεμ ^ε ευ τρε πι ζῷ Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
ης ^Δ εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
ε ε νῷ ^ε Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
στηρ ^Δ ε δει χθη νο η τως ^Δ ε νω το θει ον φυ τον ^ε
εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ^Δ ου χι δε ως ο
Α δαμ τεθ νη ξω με θα ^ε Χρι στος γεν να ται την πρι ν πε
σῶ ^{ζ'} 8 σαν ^ε α να στη σων ει κο ο ο να ^ε

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, Ἦχος Γα ϕ

Τ ην πο λυ θαυ μα στο ον ^ε Κρη την τι μη η σω μεν ^Δ
την ε ξαν θη σα σα αν ^ε αν θη τα τι ι μι α ^Δ τς μαρ
γα ρι τας τς Χρι στς Μαρ τυ ρων τς α κρε μο ο νας ^π
δε κα γαρ υ παρ χο ντε ες ^ε α ριθ μω οι μα κα α ρι
οι ^Δ δυ να μιν μυ ρι ο ο π λον ^Δ των δαι μο νων κα τη

σχυναν δι ο και τες στε φα νος ε δε ξα ντο
 Μαρ τυ ρες Χρι στς οι καρ τε ρο ο ψυ χοι

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ προεόρτιον.

Ἦχος Δι

Ε τοι μα ζς Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
 δεμ ευ τρε πι ζς Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
 ης εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
 ε ε νς Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
 στηρ ε δει χθη νο η τως ε νω το θει ον φυ τον
 εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο
 Α δαμ τεθ νη ξω με θα Χρι στος γεν ναι την πριν πε
 σς 8 σαν α να στη σω νει κο ο ο ο να α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ς

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

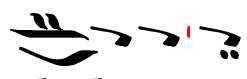
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος

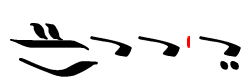
Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

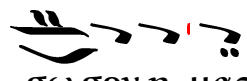
Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι. (141' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ήα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ήβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ήβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σε σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πτωσε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (148'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη
λ8 ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ
εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Ἀπολυτίκια.

Τὸ προεόρτιον.

Ἦχος Δι-Θ

Ε τοι μα ζυ Βη θε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
δεμ ευ τρε πι ζυ Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
ης εν τω σπη λαι ω ε ξην θε σεν εκ της Παρ θε
ε εν Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
στηρ ε δει χθη νο η τως ε νω το θει ον φυ τον
εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο
Α δαμ τεθ νη ξω με θα Χρι στος γεν ναι ται την πρι ν πε

σθ 8 σαν ^{ζ'} α να στη σώνει κο ο ο να ^θ

Τῶν Ἁγίων.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος ^{Γα ϕ}

Τὴν πολυθauμαστον Κρητην τιμη ἡ σωμεν ^Δ
την εξανθησασαν ανθητατι ιμια ^Δ τς μαρ
γαριτας τς Χριστς Μαρτυρων τς ακρεμο ονας ^π
δεκαγαρ υπαρχοντες ες αριθμωοιμακα αρι
οι ^Δ δυναμιν μυριοπλον ^Δ των δαιμονων κατη
σχυναν ^ν διοκαι τς στεφανος εδεξα ντο ^υ
Μαρτυρες Χριστς οικαρτερο οψυχοι ^ρ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

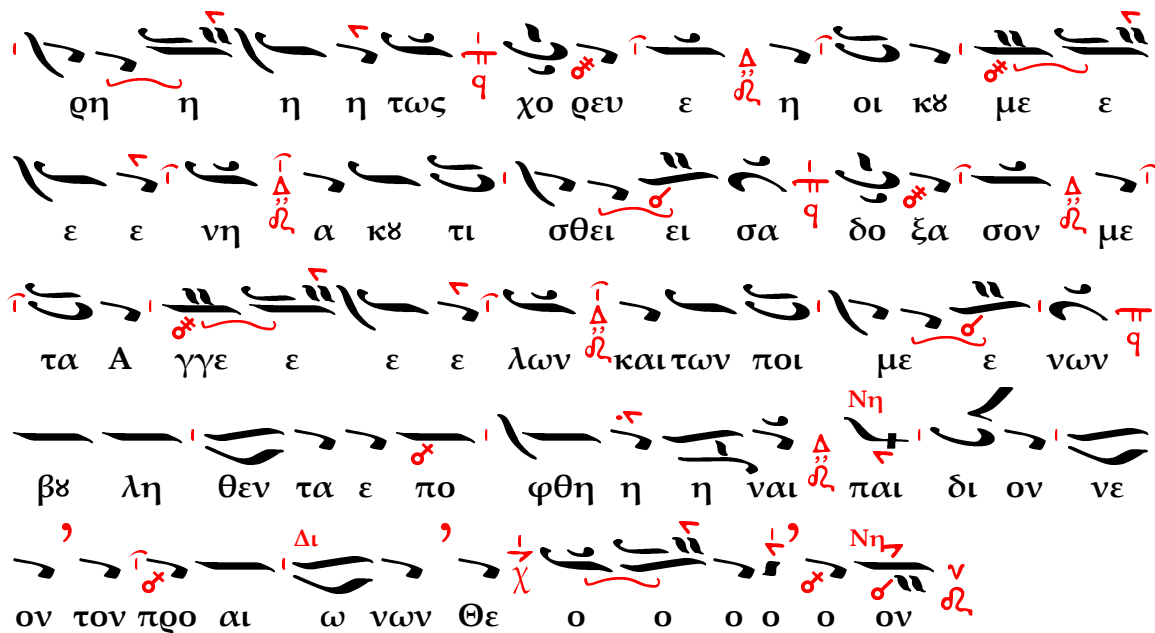
Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

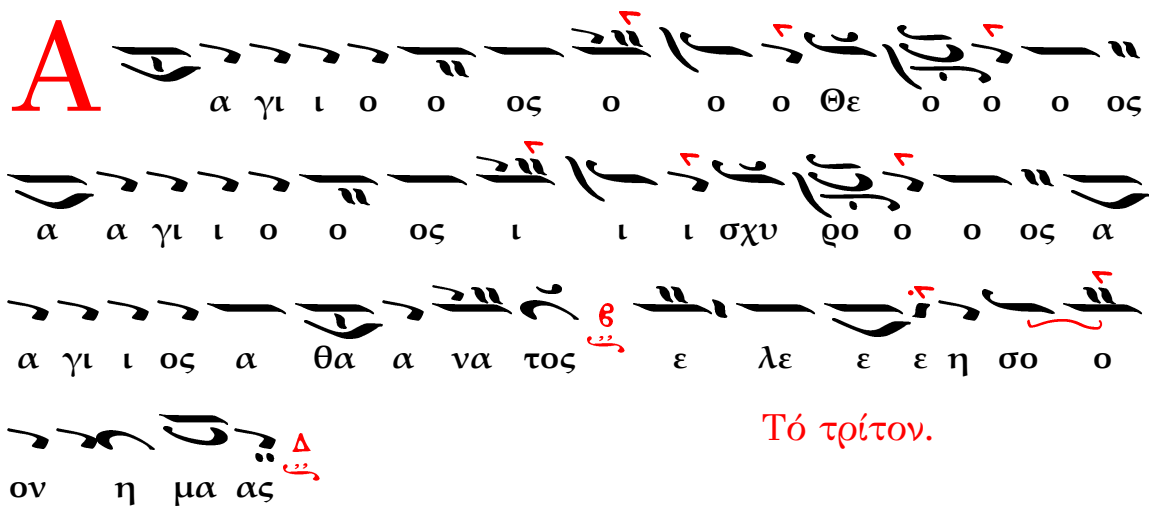
Ἦχος ^{Πα ρ}

Η ^{Πα} Παρθεε ^{Νη} νος ^{Πα} σημερον ^Δ τον προαι
ω νιον ^{Λο} ο ο ο γον ^π εν σπη
^{Νη} λαι αι ω ^{Νη} ερχεται ^{Πα} απο τε κειν ^Δ α πορ

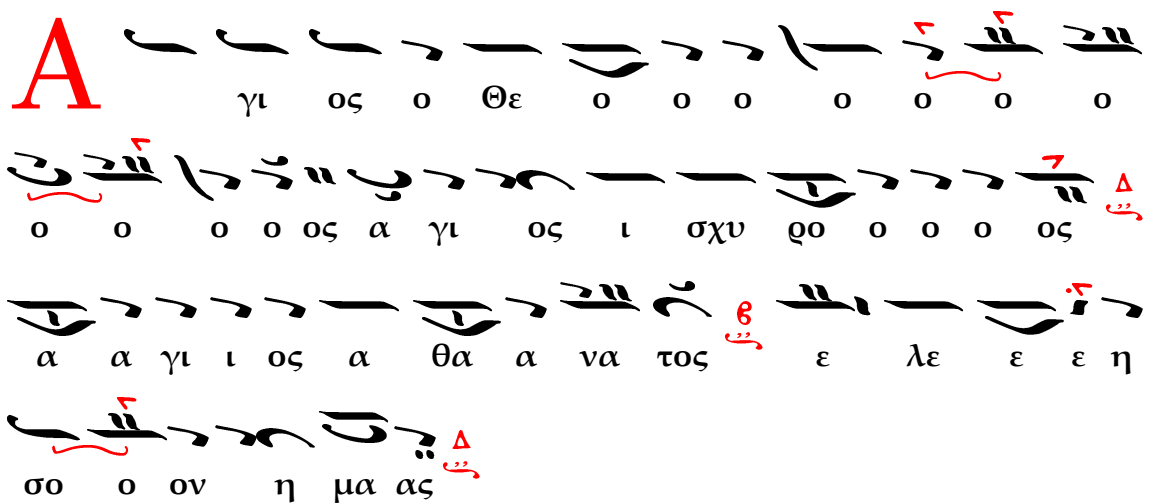

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι Θ

Τό τρίτον.

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι - θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. δ' 1-13).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (ξγ' 11)

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου. (ξγ' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι και ος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα

αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

✠ Εισάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βῃ εχ θῃ ε ξε λῃ ὀ τηνψυ χη ην μῃ

Ε υ φρανθη η σε ται δι και ος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα

αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

✠ Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων α πο

πλη θῃς ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι και ος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα

αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, φοβηθῶμεν οὖν μή ποτε, καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖναι. Καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ καὶ κεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν· Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεννηθέντων. Εἶρηκε γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται

Ἀλληλούϊα (γ'). Ήχος β'. (Ψαλμὸς 14').

 λλη
  λϝ
  i
  i
  α
  22
  A
  α
  λλη
  η
  λϝ
  ϝ
  ϝ
  ϝ

 i
  i
  i
  i
  α
  22
  A
  α
  α
  αλ
  λη
  η
  λϝ
  ϝ

 ϝ
  ϝ
  ϝ
  ϝ
  ϝ
  i
  i
  α
  α
  α
  22

Λιβάνω

πλη θυν θη η η σε ε ε ται

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ²² A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α ²²

Στίχ. β'. Περφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἔν ταῖς ἀύλαις τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν
 ε ξαν θη η η σϝ ϝ ϝ σιν

Α λλη λϝ ι̇ ι̇ α Α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α αλ λη η λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

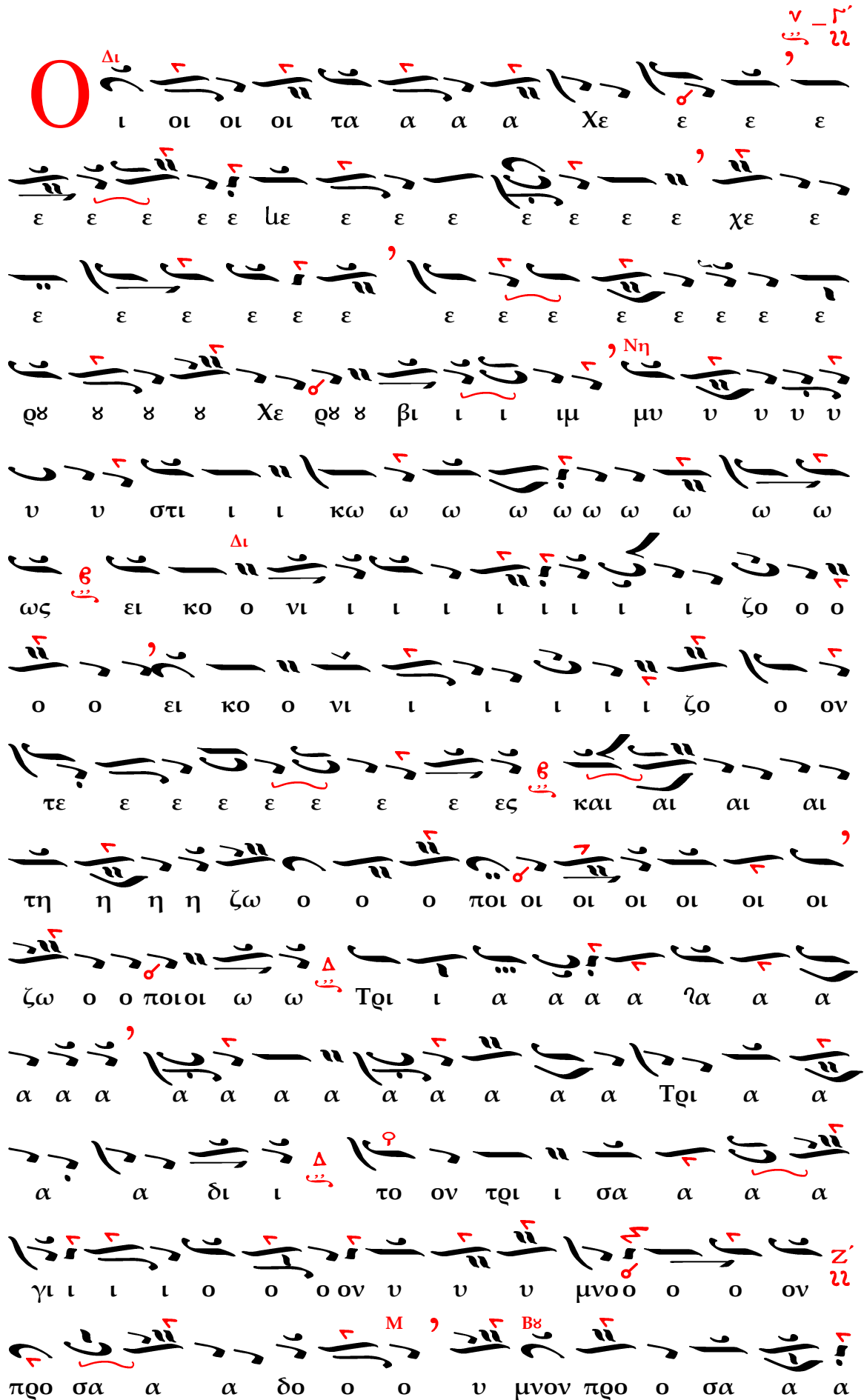
ι' 2-12

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ ἐπηρώτησαν αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπέτρεψε Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς ὁ Θεός· Ἐνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ· Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

Ἦχος ὕψ Δι ϝ

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

 Δι ν-Γ' 22
 Ο ι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 Δι Nη
 ως B8 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες B8 και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Δ τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α α τρι α α
 α α δι ι Δ το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον Z' 22
M B8
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρ ς ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ₂₂ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ₂₂ ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ^Δ₂₂

^Δ₂₂ μη η η η ^Δ₂₂ μη η η η ^Δ₂₂
^Δ₂₂ Σε υ μνου ου μεν ^Δ₂₂ Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ^Δ₂₂ Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ₂₂

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

^Δ₂₂ Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι

ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ov ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σται αι αι κε ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Πα ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

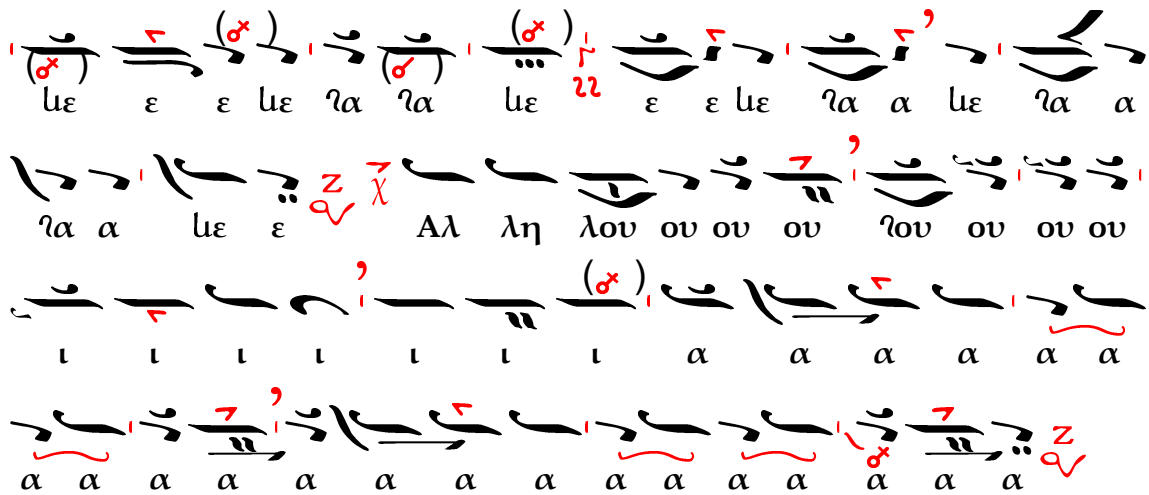
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

δι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ε σται

δι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α λιε ε ρα λιε ρα λιε

λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε λιε ρα ρα

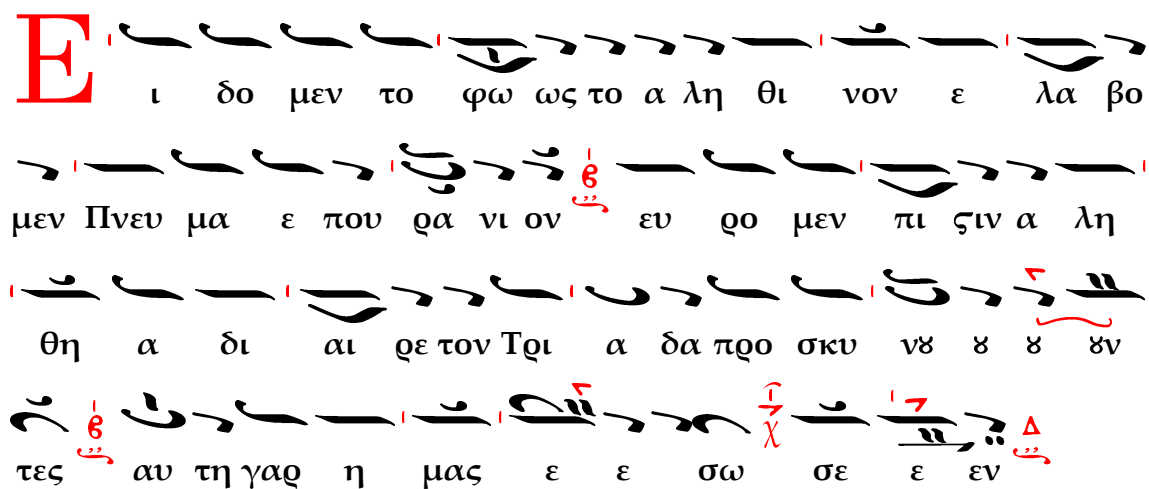

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

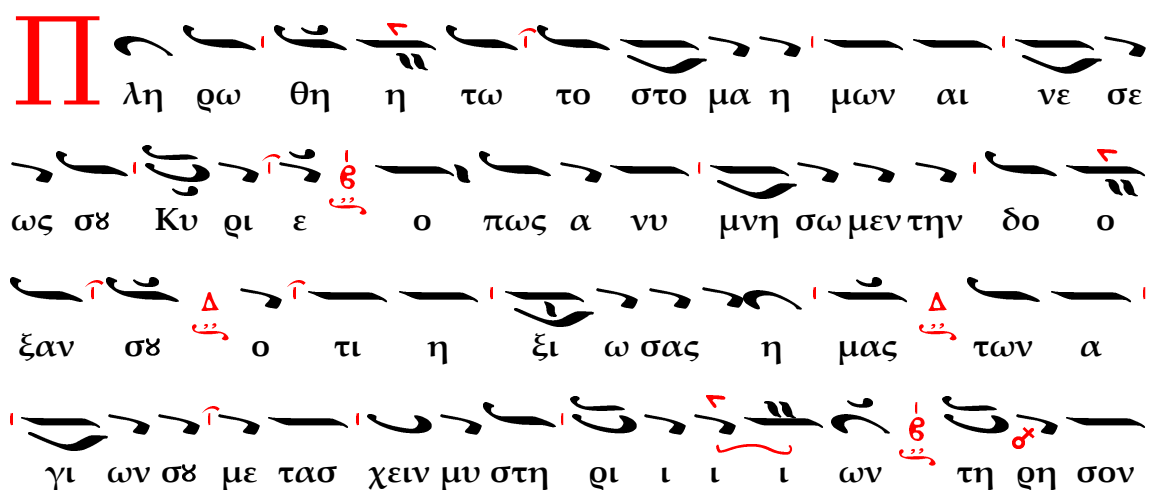
ΑΘΗΝΑΙ 2003

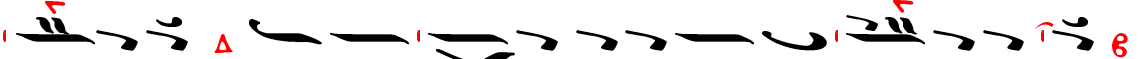
Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἑλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-Θ

Ἦχος Δι-Θ

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ

 Α λλη λ α Α λλη λ α Α λλη

 λ   α α α

Ἦχος Δι

 E
 ι η το ο νο μα Κυ ρι ευ λο γη με
  α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
T
 ο ο νο μα Κυ ρι ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος